

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปฏิกิริยาของสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน : ศึกษากรณี

นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

(Societal Reaction to the Raped Victims :

The case of University Students)

ชื่อผู้เขียน

นางสาวปรีดา ศิริสวัสดิ์

(Miss Preeda Sirisawat)

คณะ

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิ์พงษ์

ปีการศึกษา

2529

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปฏิกิริยาของสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน : ศึกษากรณีนักศึกษา
มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ตัวแปรภูมิหลังที่ต่างกัน เช่น เพศ เชื้อชาติ ภูมิลำเนา การศึกษาของบิดา-มารดา ฯลฯ
กับปฏิกิริยาทางสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน (2) สร้างตัวแบบสมมุติฐานของความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดปฏิกิริยาทางสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน และ (3) เปรียบเทียบ
อิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ต่อการเกิดปฏิกิริยาทางสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน และ (4)
เปรียบเทียบอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ต่อการเกิดปฏิกิริยาทางสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน
อย่างไรก็ตามในขั้นตอนของการวิจัยได้ใช้คำว่า การไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน แทน
คำว่าปฏิกิริยาทางสังคมต่อหญิงที่ถูกข่มขืน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร 3 มหาวิทยาลัย จำนวน 334 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล
กระทำโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรภูมิหลังของนักศึกษา ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญกับการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน ส่วนตัวแปรภูมิหลังอื่น ๆ ไม่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ

ตัวแบบสมมุติฐานที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 8 มโนทัศน์ คือ (1) การไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน (2) การให้ความสำคัญเรื่องเพศต่อชื่อเสียงของผู้หญิง (3) การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส (4) การเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางเพศ (5) การไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืนของเพื่อนสนิท (6) การยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท (7) การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและ (8) การเชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายก่อเหตุ ซึ่งต่อมาในขั้นตอนของการทดสอบความถูกต้องและความเชื่อถือได้ของมาตรวัด ได้แยกมโนทัศน์ การเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางเพศออกเป็น การเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางเพศ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และการเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางด้านพฤติกรรมทางเพศ

ผลการทดสอบตัวแบบสมมุติฐานของการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน พบว่า การเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางเพศด้านสังคมและเศรษฐกิจ การไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืนของเพื่อนสนิทและการเชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายก่อเหตุ มีผลกระทบทางตรงต่อการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน โดยการเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางเพศด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีผลกระทบมากที่สุด และการเชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายก่อเหตุมีผลกระทบน้อยที่สุด นอกจากนี้การเชื่อในสิทธิเสมอภาคทางเพศด้านสังคมและเศรษฐกิจ ยังมีผลกระทบทางอ้อมต่อการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืนผ่านการเชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายก่อเหตุด้วย โดยสรุปแล้วตัวแบบสมมุติฐานนี้สามารถอธิบายความแปรผันของการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืนได้ร้อยละ 20.63

จากการที่ตัวแปรภูมิหลัง คือ เพศ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน จึงได้ทดสอบตัวแบบสมมุติฐานโดยแยกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ ผลปรากฏว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ได้ตัวแปรในแบบเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างรวม ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีตัวแปรที่ต่างออกไป คือ การเชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายก่อเหตุ ไม่มีผลกระทบต่อการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืน แต่การให้ความสำคัญเรื่องเพศต่อชื่อเสียงของผู้หญิงมีผลกระทบทางตรง นอกจากนี้ในตัวแบบสมมุติฐานของเพศหญิงสามารถอธิบายความแปรผันของการไม่ยอมรับผู้หญิงที่ถูกข่มขืนได้มากกว่าของเพศชาย